

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 728/11
04.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиле И.В. из Б., чији је пуномоћник М.П., адвокат из Б., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1947/11 од 12.05.2011. године, у седници већа одржаној 04.04.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 1947/11 од 12.05.2011. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ делимична пресуда Првог основног суда у Београду П1 7896/10 од 31.01.2011. године.

Образложење

Делимичном пресудом Првог основног суда у Београду П1 7896/10 од 31.01.2011. године, поништено је као незаконито решење туженог број 39755 од 30.09.2009. године, којим је тужиле престао радни однос стављањем ван снаге уговора о раду 434582 од 15.09.2009. године, па је обавезан тужени да тужилу врати на рад. Констатовано је да ће суд накнадно одлучити о тужбеном захтеву за исплату зараде, као и о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1947/11 од 12.05.2011. године, преиначена је делимична пресуда Првог основног суда у Београду П1 7896/10 од 31.01.2011. године и одбијен тужбени захтев тужиле у делу којим је тражено да се поништи решење туженог од 30.09.2009. године, којим јој је престао радни однос стављањем ван снаге уговора о раду од 15.09.2009. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), и нашао да је ревизија основана због погрешне примене материјалног права.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, градоначелник Града Београда је са три синдикалне организације 30.04.2009. године закључио споразум о мерилима, критеријумима и поступку за смањење броја запослених у јавним предузећима комуналне делатности, чији је оснивач Град Београд услед технолошких, економских и организационих промена. Закључком од 25.05.2009. године, наложено је јавним предузећима, чији је оснивач Град Београд, да у поступку пријема нових радника у радни однос на неодређено време претходно прибаве сагласност градоначелника. Тужиле је засновала радни однос на неодређено време код туженог за обављање послова самосталног стручног сарадника у Служби за нормативу, уговорне и стамбене послове, уговором о раду од 15.09.2009. године. Пре заснивања радног односа није прибављена сагласност градоначелника у складу са наведеним Закључком, па је решењем тужене од 30.09.2009. године, стављен ван снаге закључен уговор о раду, због чега је тужиле престао радни однос. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да решење од 30.09.2009. године није донето на основу члана 179. тач.1-9. Закона о раду, који прописује престанак радног односа запосленог по вољи послодавца, због чега је исто поништено као незаконито.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, налазећи да пре закључења уговора о раду са тужилом, тужени није прибавио сагласност градоначелника Града Београда на основу

закључка од 30.09.2009. године, због чега је тужиљи законито престао радни однос, јер није испоштована процедура заснивања истог, што оспорено решење чини незаконитим.

Правно становиште другостепеног суда се не може прихватити јер је засновано на погрешно примењеном материјалном праву. Право на рад, у складу са законом зајемчено је чланом 60. Устава Републике Србије. Запосленом може престати радни однос само под условима и на начин прописан законом. Сагласност градоначелника за заснивање радног односа у јавним предузећима, чији је оснивач град односно изостанак исте, Законом о раду, као ни другим аутономним актом града (у контексту закљученог споразума о смањењу броја запослених), није предвиђена као повреда процедуре заснивања и основ престанка радног односа. С обзиром на то, правилан је правни закључак првостепеног суда да је престанак радног односа незаконит, уз обавезу туженог да тужиљу врати на рад. На основу члана 407. став 1. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија

Власта Јовановић, с.р.